

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน
The Development of English Communication Skills as Graduate in Modern Times

ภราดร สุขพันธ์

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Sukhphan2525@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีเป้าหมาย ๑) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน ๒) เพื่อเรียนรู้วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน ๓) เพื่อเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน จะเห็นยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเรียนรู้บัณฑิตยุคปัจจุบันไม่ใช่เพียงแค่เป็นบัณฑิตที่เรียนเก่ง และทำงานเก่ง แต่ยังต้องเป็นบัณฑิตมีทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้เทคโนโลยี และทักษะการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับคนในสังคม ฉะนั้นการที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันต้องอาศัยหลักการพัฒนา หลักการเรียนรู้ วิธีการพัฒนา และเข้าใจหลักปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะ. การสื่อสารภาษาอังกฤษ. บัณฑิต.

Abstract

This article aims to 1) develop the communication skills in English with a graduate in modern times. 2) to learn how to improve communication skills in English with a graduate in modern times. and 3) to understand the factors affecting the communication development skill in English with the current graduate. Nowadays, it is a period of social and learning change. The current graduates are not only graduates who are good at studying and working but also need to be graduates who have many skills such as English language skills, technology skills and adaptation skills to live with people in society. Therefore, the development of English communication skills in the present day must rely on the development principles, principles of learning how to develop and understand the key factors that lead to the development of effective communication skills in English with the current graduates.

keyword : Skills development. English communication. graduate.

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันเพราะว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่สำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร เช่น ด้านการศึกษา ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการสร้าง ความเข้าใจต่อประเพณีวัฒนธรรม ด้านการค้าขายและธุรกิจ รวมไปถึงด้านการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มประชาคม อาเซียนและต่างประเทศทั่วโลก เมื่อมีความหลากหลายและแตกต่างทางประเพณีวัฒนธรรม ย่อมตระหนักถึง การสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ภาษาที่เป็นสื่อกลางเพื่อแสดงความเข้าใจต่อกันนั่นก็คือภาษาอังกฤษ เพราะ ทั่วโลกจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และ ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับประเทศที่ไม่ได้พูดภาษาเดียว จะ เห็นได้ว่าการที่จะสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ จำเป็นต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ที่ไม่ใช่เพียงแค่ภาษาไทย เท่านั้น (ครูอ้อพเดททอทคอม. 2561 : ออนไลน์)

ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่ทั่วโลกใช้กันมากภาษาหนึ่ง ประเทศไทยจึงมองเห็นอนาคตของคนไทย กับการใช้ภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันสำคัญมากที่สุด และเกี่ยวข้องกับนักเรียน นิสิต นักศึกษา พนักงาน เจ้าหน้าที่ และคนทำงานทุกสาขา และทุกอาชีพ ที่ปัจจุบันคนไทยจำเป็นต้องมีความรู้และมีความเข้าใจทักษะ ด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะภาษาอังกฤษทั้ง ๔ ด้าน ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการ เขียน เพราะทักษะภาษาอังกฤษช่วยพัฒนานักเรียน นิสิต นักศึกษา พนักงาน คนงาน และทุกอาชีพเพื่อโอกาสที่ มีผลตามมาสำหรับผู้มีทักษะด้านภาษาอังกฤษดีมาก (เจนจิรา ชัยปาน ทรายขวัญ พรหมแก้ว และ สิทธิศรีนาถ. 2556)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นศาสตร์สำคัญศาสตร์หนึ่ง เพราะว่าภาษาอังกฤษเป็น สื่อกลางในการใช้สื่อสาร บัณฑิตยุคปัจจุบันต้องม้องค์ความรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ยุคศตวรรษที่ ๒๑ เป็นโลกไร้พรมแดนองค์ความรู้ด้านต่างๆ ทั้งทุกมุมโลกต่างก็ได้รับการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ภาษา ของชาติที่เป็นประเทศมหาอำนาจจะได้รับความสนใจเรียนรู้กันทั่วโลก เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน เป็นต้น ขณะเดียวกันแต่ละประเทศก็จำเป็นต้องคงรักษาอัตลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมประจำชาติของตน เอาไว้ให้เข้มแข็ง เพื่อคงไว้ซึ่งความมีศักดิ์ศรี ความเป็นชาติ และภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดมาเป็นเวลานาน บัณฑิตจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาของชาติที่เป็นประเทศมหาอำนาจและการเรียนรู้ภาษาประจำชาติเพื่อคงความ เป็นชาติไว้นั้น หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทย จึงกำหนดให้ประชาชนได้ศึกษาเล่าเรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องศึกษาภาษาไทยที่เป็นภาษาหลักของชาติไปด้วย เพื่อใช้สื่อสารกับ คนในประเทศเดียวกัน และใช้ภาษาอังกฤษไว้ใช้สื่อสารกับคนต่างประเทศ (วรวรรณ ศรียาภย์ กรรณิการ์ รักษา และ คณิงนิจ ศิลรักษ์. 2553 : 36-50)

สรุปได้ว่าบัณฑิตไม่ใช่เพียงแค่มองมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษยัง ช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นๆ ด้วยเหตุผลของความเข้าใจด้านวัฒนธรรมที่ แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ จึงนำไปสู่การปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อกัน บัณฑิตยุค ใหม่ หรือ บัณฑิตในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องกลับมาสนใจและให้ความสำคัญการพัฒนาตนเองด้วยทักษะ

ภาษาอังกฤษ เนื่องจากบัณฑิตต้องใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน การติดต่อสื่อสารกับเพื่อนที่ต่างเชื้อชาติ ต่างภาษาในมหาวิทยาลัย บางทีมหาวิทยาลัยก็มีข้อกำหนดให้บัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยพัฒนาตนเองด้วยการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันในสถาบันการศึกษา จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ หรือ การใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษามีความจำเป็นอย่างมาก รวมไปถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นต้องสื่อสาร ถ่ายทอด และแสดงถึงวัฒนธรรม ผู้สังคมโลกเพื่อให้เข้าใจความหมาย บัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปก็ต้องไปทำงาน ประกอบอาชีพ หรือ ประกอบอาชีพอิสระ ก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเพื่อการทำธุรกิจ อาชีพ จะเห็นได้ว่าเป้าหมายการพัฒนาภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาบัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชาติอื่น ๆ ที่พวกเขาเหล่านี้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ หรือ ภาษาสากลในการสื่อสารกัน ไม่ใช่เพียงแค่ให้บัณฑิตมีความสามารถด้านการสื่อสาร แต่ยังต้องการให้บัณฑิตพัฒนาองค์ความรู้พัฒนาคุณภาพการศึกษา เปิดโลกกว้าง หรือ โลกทัศน์การเรียนรู้ รวมไปถึงการสร้างโอกาสทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ และโอกาสทางการทำงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพราะว่าบัณฑิตคนใดสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ดีย่อมได้รับโอกาสคัดเลือกให้ศึกษาต่อและถูกคัดเลือกทำงานหรือจ้างทำงานในกลุ่มประชาคมอาเซียน หรือ กลุ่มต่างประเทศทั่วโลกมากกว่า สำหรับบัณฑิตที่ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หรือ ไม่ได้พัฒนาภาษาอังกฤษและไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้แต่ต้องการศึกษาต่อและต้องการไปทำงานต่างประเทศ ก็ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เสียเปรียบอย่างมากในกรณีที่จะถูกคัดเลือก

แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

สภาพโลกาภิวัตน์ได้เชื่อมทุกประเทศให้กลายเป็นสมาคมโลก ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้วัฒนธรรมสังคม และเศรษฐกิจที่เปิดเสรีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศหลากหลายภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเกาหลีภาษาญี่ปุ่น แต่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นที่ยอมรับและใช้เป็นภาษากลางของโลกสำหรับการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศเพื่อดำเนินกิจกรรมประเภทต่างๆ ทั้งในด้านการศึกษาการทำธุรกิจการลงทุน การท่องเที่ยวและการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย แต่จากผลการทดสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระดับชาติพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเทียบกับประเทศอื่น การหาวิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยเพื่อให้มีคุณภาพทัดเทียมชาติอื่นๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ณภัทร วุฒิมวงศา. 2557 : 89-97)

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึงการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ฟังจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจโดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถฟังอย่างเข้าใจ มีนัยการศึกษาหลายได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสื่อสารไว้ ดังนี้

อวยชัย ผกามาต กล่าวว่าเป็นการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์ และ ความต้องการของผู้พูด ไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้คำเสียงภาษา และกริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง (วรรณภา คำอัน. 2560)

वल्लेथ. ชิทโชปูลู และ วิดโดสัน มีความเห็นและให้ความหมายของการพูดในแนวทางเดียวกันว่า การพูดเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง แต่เป็นการทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด และการพูด สื่อสารที่ดี พฤติกรรมที่ไม่ใช้คำพูดที่สอดคล้องเหมาะสม มีความสำคัญเท่ากันกับความรู้ในเรื่องภาษา (กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. 2551)

สมิตรา อังควัฒนกุล อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกรู้สึกให้ผู้ฟัง ได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนภาษา (สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. 2550)

สรุปได้ว่าทฤษฎีทางการสื่อสาร หมายถึง การอธิบายให้ทราบถึงลักษณะขององค์ประกอบการสื่อสาร และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ยังมีอีกนิยามหนึ่งที่กล่าวว่า ทฤษฎีการสื่อสารคือข้อความที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของสิ่งต่าง ๆ โดยมีการจัดระเบียบของความหมาย ทฤษฎีการสื่อสารจึงเกิดขึ้นโดยอาศัยลักษณะ องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในกระบวนการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ ความมุ่งหมายของการสื่อสารย่อมต้องการความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้สื่อสารและผู้รับสาร เป็นพื้นฐานนอกเหนือไปจากนั้นยัง ต้องการผลการปฏิบัติของผู้รับตามที่ต้องการและการปรับปฏิกริยาของผู้รับเพื่อปรับปรุงระบบการสื่อสารให้มี ประสิทธิภาพต่อไป (อรุณา บำรุงกิจ. 2558)

วิธีการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การที่จะพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อบัณฑิตสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในยุคปัจจุบันก็ต้องอาศัย หลักการในการช่วยเสริมแรง สร้างแรงกระตุ้น และผลักดันให้บัณฑิตเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเกิดการ พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

๑. การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) เป็นแรงที่กระตุ้นให้บัณฑิตแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย แรงจูงใจเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการเรียนรู้ และครูอาจารย์ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ก็เท่ากับประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ไปแล้วครึ่งหนึ่ง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงควร เริ่มต้นด้วยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ซึ่งทำได้โดยการแสดงให้เห็นประโยชน์ ที่จะได้รับจากการเป็นผู้มีทักษะภาษาอังกฤษ และการช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนที่ เหมาะสมกับตนเอง ดังนั้นแรงจูงใจมีอยู่ด้วย ๒ ประเภท คือ ๑) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็น สิ่งกระตุ้นหรือผลักดันมาจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติหรือทัศนคติความคิด ความสนใจ การเห็นคุณค่าหรือความต้องการอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆเป็นสภาวะที่บุคคลต้องการแสดงการกระทำ หรือแสดง

พฤติกรรมต่างๆด้วยตนเอง เพื่อให้ตนเองมีความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถมีศักยภาพ โดยไม่ได้เกิดจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ต้องการเรียนรู้เพราะต้องการรู้และเข้าใจในสิ่งนั้น หรือต้องการทำงานที่ยาก เพราะรู้สึกว่าเป็นสิ่งท้าทาย หรือความต้องการไปท่องเที่ยวต่างแดน เพราะต้องการสนุกสนาน และทำให้โลกทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น และ ๒) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกจนเกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย เช่น เงิน ปริญญาบัตร รางวัลเกียรติยศ ชื่อเสียง ความก้าวหน้า คำชมเชย การได้รับการยอมรับนับถือ และสภาพแวดล้อมอื่นๆ เมื่อบุคคลเห็นเป้าหมายที่ต้องการ บุคคลนั้นก็จะมีกระตุ้นหรือเร้าให้แสดงพฤติกรรมเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายนั้น มีผลการศึกษามากมายที่สนับสนุนว่า การสร้างแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกสามารถใช้เป็นตัวกำหนดความสำเร็จการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ (ณภัทร วุฒิวงศา. 2557 : 89-97)

๒. การสร้างเจตคติเชิงบวก (Positive Attitude) มีผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ที่แสดงว่า "เจตคติ (Attitude)" มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทุกวิชา ของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ผู้ที่มีเจตคติเชิงบวก (Positive Attitude) ต่อวิชาที่ศึกษา และต่อครูอาจารย์ที่สอน เช่น ชื่นชอบวิชา ชื่นชอบการเรียน ชื่นชอบครูอาจารย์ผู้สอน จะมีโอกาสเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่มีเจตคติเชิงลบ (Negative Attitude) เช่น ไม่ชื่นชอบวิชา ไม่ชื่นชอบเรียน และไม่ชื่นชอบครูอาจารย์ผู้สอน ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ที่ทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุผลเรียนแล้วไม่เข้าใจ เรียนแล้วไม่สนุก ทำข้อสอบไม่ได้ ผลการเรียนไม่ดี วิธีการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนทำได้โดยทำให้การเรียนสนุกสนาน น่าสนใจ บทเรียนมีความหมายคือสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมแบบตื่นตัว (Active Learning) ดังนั้นได้มีนักวิชาการ R.M. Gagne ได้กล่าวถึงเจตคติว่า เจตคติ เป็นสภาวะทางจิตใจซึ่งเป็นคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกแนวทางการแสดงออกเป็นพฤติกรรมของแต่ละบุคคล มีองค์ประกอบ ๓ ส่วนดังนี้ ๑) องค์ประกอบด้านจิตใจ (Affective Component) ซึ่งเป็นความรู้สึกในทางบวกหรือลบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ๒) องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ซึ่งเป็นลักษณะอาการที่บุคคลแสดงออกอันเป็นผลเนื่องมาจากความรู้และความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ๓) องค์ประกอบทางด้านปัญญา (Cognitive Component) ซึ่งเป็นความรู้ที่ครอบคลุมทักษะทางสติปัญญา สารสนเทศจากถ้อยคำรวมทั้งความรู้เกี่ยวกับการคาดหวังทางสังคมผลตอบแทนที่จะได้รับ และผลที่ตามมาจากการกระทำที่แสดงออก (พรพิมล รียาย และ ธนากร ขำศรี. 2552 : 13)

๓. การเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะ (More Knowledge and More Skills) เป็นการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษให้ครอบคลุม ให้ผู้เรียนสามารถใช้ได้ ใช้ถูก ใช้เป็น และใช้อย่างคล่องแคล่ว กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้หลากหลายรอบตัว ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นและเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้รอบตัว เช่น เจ้าของภาษา ป้ายต่างๆ กล่องผลิตภัณฑ์ รายการโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร

แบบฟอร์ม และ เอกสารของหน่วยงาน สถานประกอบการต่างๆ จัดทำขึ้น และการสืบค้นใน Internet ที่เป็นภาษาอังกฤษ (ปริททิชเคานซิล. 2561 : ออนไลน์)

๔. การสร้างความมั่นใจ (Confidence) ถือว่าเป็นอีกข้อหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้บัณฑิตกล้าพูด กล้าแสดงออกทางด้านภาษาอังกฤษ โดยให้บัณฑิตได้มีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง (Real Life Situations) คือ สร้างกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยการออกไปสัมภาษณ์พูดคุยกับชาวต่างประเทศ (Foreigners) ตามสถานที่สำคัญต่างๆ ที่มีชาวต่างชาติมาท่องเที่ยว และฝึกพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนบ่อยๆ เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและความเคยชินเมื่อมีโอกาสได้ได้แสดงหรือสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยฝึกสร้างความมั่นใจหรือความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนี้ ๑) มองรอบตัวเราเอง เพื่อหาไอดอลหรือคนต้นแบบสักคนที่ตัวเราเองอยากจะเป็นเหมือนเขา เรียนรู้ลักษณะของเขา แล้วมองตัวเราเองแล้วให้สมมุติว่าเราเป็นเหมือนไอดอลหรือต้นแบบคนนั้น ตัวเรารู้สึกอย่างไร มองตัวเราเองแบบใดถ้าเราเป็นไอดอลหรือต้นแบบคนนั้น ตัวเราเองไม่มีวันทำตัวเปลี่ยนไปจากภาพลักษณ์ที่ตัวเราเองคิดว่าตัวเราเองเป็น ถ้าเราคิดว่าตัวเราเองไม่สำคัญ เราก็จะทำตัวเราเองไม่สำคัญ แต่ถ้าตัวเราเองมองตัวเราเองเป็นดังเช่น สิ่งใด แม้ว่าตัวเราเองจะเป็นดังเช่นหนู ไม่ว่าจะเราจะไปไหนแห่งหนใด ใครๆก็จะมองว่าตัวเราเป็นดังเช่นสิ่งใด ๒) พิจารณาจุดบกพร่องของตัวเอง ยอมรับข้อบกพร่อง แล้วหาวิธีพัฒนาตัวเอง ความมั่นใจ คือการยอมรับข้อบกพร่องของตัวเอง ถ้าเป็นเรื่องการพูดหรือสื่อสารภาษาอังกฤษให้แสวงหาแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งพัฒนาการเรียนภาษาที่ทำให้ตัวเราเองพัฒนาหรือเก่งขึ้น ๓) ไม่เปรียบเทียบกันที่เก่งกว่าตัวเราเอง คิดเสมอว่า ไม่มีใครเก่งกว่าใคร และไม่มีใครเก่งมาตั้งแต่เกิด แต่ละคนมีประสบการณ์ต่างๆกัน พิจารณาองค์ประกอบว่าคนเหล่านี้หรือคนเหล่านั้นเก่งภาษาอังกฤษเพราะอะไร พวกเขาต้องฝึกฝนและเรียนรู้มากเท่าไรถึงได้เก่งแบบนี้ เราจะเห็นแต่ความสำเร็จของเขา แต่ไม่เคยเห็นตอนที่พวกเขาทรนต่อการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ คือ ให้คิดบวกเข้าไว้ ๔) ไม่สนใจคนที่หัวเราะเยาะเย้ย หรือ ดูถูกเรา ให้คิดเสมอว่ายังมีคนหัวเราะและดูถูกเราจะเป็นการเพิ่มความมั่นใจให้กับตัวเองเก็บคำหัวเราะ และคำดูถูกเป็นแรงบันดาลใจแล้วพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง เมื่อถึงเวลาจากคำดูถูกจะกลับกลายเป็นคำชม ๕) ตั้งเป้าหมายไว้ในใจ ด้วยเหตุผลไม่ว่าอะไรหรือใครจะหยุดเราไม่ได้ จะมุ่งมั่นและพัฒนาทักษะด้านภาษาให้ได้ เมื่อไหร่ที่ตัวเราเองทำสำเร็จ พวกเขาเหล่านั้นจะแปลกใจและจะสอบถามเราว่าทำอย่างไรถึงพัฒนาภาษาอังกฤษและมีความมั่นใจในตัวเองได้ (FMCPENGLISH. 2561 : ออนไลน์)

๕. แบบการเรียนรู้ (Learning Style) อาจเหมือน หรือ ต่างจากคนอื่น แบบการเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบใช้และจะเรียนรู้ได้ดีด้วยวิธีการเรียนรู้ในแบบนั้นๆ ครู อาจารย์ควรศึกษาแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนและหาวิธีการให้แต่ผู้เรียนได้เรียนรู้ในแบบของตน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นเรื่องง่ายและได้ผลมากขึ้น ทฤษฎีที่กล่าวถึงแบบการเรียนรู้มีอยู่หลายทฤษฎี แต่ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ว่าเป็นทฤษฎีพื้นฐานและนิยมใช้ในการเรียนภาษา คือ ทฤษฎีที่แบ่งผู้เรียนเป็น ๓ ประเภท ซึ่ง Haynes (2009 : Online) ได้อธิบายว่า "Auditory Learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการฟัง และสามารถจำสิ่งที่ฟังได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะสนุก

กับการพูดคุย สัมภาษณ์ การอ่านออกเสียง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : interviewing. debating. participating on a panel. giving oral reports. participating in oral discussions of written material "Visual learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการดู และสามารถจำสิ่งที่ได้ดูได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะชอบการอ่านในใจ และการสังเกต กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : computer graphics. maps. graphs. charts. cartoons. posters. diagrams. graphic organizers and text with a lot of pictures และ "Tactile Learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการสัมผัส พวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ตนได้ลงมือเขียน และเรียนรู้ได้ดีจากการลงมือทำ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : drawing. playing board game. making dioramas. making models. following instructions to make something การสอนอ่านกับผู้เรียนกลุ่มนี้เหมาะที่จะใช้ "The Language Experience Approach (LEA)" และ "The Whole Language Approaches" (ผศ.วิไล แพงศรี. 2561 : ออนไลน์)

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ปัจจัยที่มีผลหรืออิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถแบ่งออกเป็น ๓ ปัจจัยใหญ่ คือ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน และ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

๑. ปัจจัยตัวผู้เรียน

๑) ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ หมายถึง สภาวะที่นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษหรือมีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือ หมายถึง สภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันการศึกษาเดิม

๒) ลักษณะนิสัยของผู้เรียน หมายถึง สภาวะธรรมชาติของ ผู้เรียนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน และมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิธีการเรียน (Learning styles) ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในแต่ละคน

๓) กลวิธีการเรียนรู้ภาษา อังกฤษ หมายถึง ความคิดหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความ พยายามของผู้เรียนที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งทางด้าน การฟัง พูด อ่าน เขียน และความสามารถในการใช้ภาษาในสังคม

๔) เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โคลน ได้อธิบายว่า เจตคติเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง หากผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาที่สองนั้นๆ จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี (ธีรภรณ์ พลายน้อย. 2554 : 52-58)

สรุปได้ว่า ปัจจัยตัวผู้เรียนถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ การที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผู้เรียนต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจการสอนของครู อาจารย์ และขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด และ เจตคติของผู้เรียนด้วย โดยความถนัดทางการเรียนภาษา ปัจจัยเสริม

ต่อความมานะบากบั่น เกิดแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนและภาษาอังกฤษ ความสนใจในภาษาที่เรียน และเจตคติต่อภาษาอังกฤษโดยมองเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษาในอนาคต

๒. ปัจจัยครูผู้สอน

ครูผู้สอน ควรมีการเตรียมการสอนให้พร้อมอยู่เสมอ มีการเลือกใช้ สื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน รู้จักแสวงหาความรู้ เพิ่มทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนและศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับผู้เรียนเพื่อประโยชน์ในการเข้าถึง เข้าใจในตัวผู้เรียน ช่วยให้ ครูสามารถเลือกปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ได้ ซึ่งจะช่วยให้ ผู้เรียนสนใจการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นในที่สุด (รสรินทร์ ปิ่นแก้ว และ ภาณุวัฒน์ ศิริบุหงศ์. 2560 : 83-93)

สรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีปัจจัยทางการสอน อันประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครู อาจารย์ ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถทางภาษา และการสอนของครู หรือ อาจารย์

๓. ปัจจัยสภาพแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง บุคคลและสิ่งต่างๆ ที่อยู่แวดล้อมผู้เรียนในชีวิตประจำวัน โดยแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ คือ สิ่งแวดล้อมในสถานที่ศึกษา และ สภาพแวดล้อมครอบครัว

สภาพแวดล้อมในสถานที่ศึกษา

อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ มองว่าสภาพแวดล้อมในสถานที่ศึกษาไม่ใช่เพียงอุปกรณ์ขนาดและสภาพห้องเรียน แต่หมายถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีผลต่อการเรียนด้วย เช่น จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนในประเทศไทยเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลทำให้คนไทยเรียนภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จ เนื่องจากหลายสถาบันการศึกษาในประเทศไทยกำหนดให้จำนวนผู้เรียนในต่อหนึ่งชั้นเรียนที่มีจำนวนมากเกิน เช่น บางห้องเรียนมี ๕๐ ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่ไม่เหมาะสมกับการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะขณะกำลังดำเนินการเรียนการสอนผู้เรียนได้รับการใส่ใจจากผู้สอนไม่เต็มที่อีกทั้งโอกาสการฝึกก็ลดลงเนื่องจากมีจำนวนผู้เรียนมากขึ้น (วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2555 : 18)

สภาพแวดล้อมครอบครัว

การ์ดเนอร์ ได้จำแนกบทบาทของบิดา มารดา ผู้ปกครองต่อการเรียนรู้ภาษาออกเป็น ๒ ชนิด คือ บทบาทที่ปรากฏการกระทำ (active role) บทบาทชนิดนี้หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปรากฏการกระทำออกมาโดยการกระตุ้นผู้เรียนให้เรียนภาษา สอนภาษาให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนภาษาคอยดูแลให้ผู้เรียนทำการบ้านและส่งเสริมให้ผู้เรียนทำทุกอย่างเกี่ยวกับการเรียนภาษาได้ดี ให้รางวัลและให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และบทบาทที่ไม่ปรากฏการกระทำ (passive role) บทบาทชนิดนี้เป็นบทบาทที่ละเอียดอ่อนและมีความสำคัญกว่าบทบาทชนิดที่ปรากฏการกระทำ บทบาทชนิดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเจตคติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อชุมชนที่ใช้ภาษาที่ผู้เรียนเรียน บทบาทชนิดนี้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะช่วยจูงใจผู้เรียนให้เรียนรู้ภาษา (ธีราภรณ์ กิจจารักษ์. 2553 : 46) และ

กาญจนา คุณารักษ์ โดยการกระตุ้นเด็กบ่อย ๆ ให้ทำการบ้านรวมถึงการยกย่องสรรเสริญและการแสดงการยอมรับ ถ้าหากว่าเขาทำการบ้านได้ดี และรวมทั้งแสดงอาการ หรือพูดคุยยกย่องให้ปรากฏแก่คนอื่นในสิ่งที่เด็กประสบความสำเร็จ ดึงดูดให้สมาชิกในครอบครัวและเพื่อผู้ ให้ความสนใจต่อความสำเร็จที่เด็กได้รับจากโรงเรียน อาจมีการให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ เมื่อเด็กทำได้ อีกทั้งผู้ปกครองควรจะมีจุดแข็งและจุดอ่อนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กที่โรงเรียนและให้สนับสนุนในยามที่เขาต้องการ รวมถึงการที่ผู้ปกครองควรมีความรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาความรู้ต่าง ๆ ของเด็กที่โรงเรียน รู้ว่าเด็กเรียนเก่งและอ่อนในวิชาใดบ้าง และการส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กทำดีที่สุด ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเรียนในกรณีที่เป็น อาจจจะรวมไปถึงการคอยดูแลให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบ้านที่เด็กทำด้วย หรือการดูแลตารางกิจกรรมให้ด้วยถ้าจำเป็น ทั้งในเรื่องการจัดให้มีสถานที่ที่เงียบสงบพอที่จะศึกษา มีตำราที่เหมาะสม มีเอกสารสำหรับอ้างอิง มีอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้อื่น ๆ เด็กแต่ละคนต้องการที่จะมีสถานที่ที่สงบเงียบเพื่อศึกษา มีโต๊ะหนังสือเพื่อทำงาน มีหนังสือพร้อมหรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อประกอบการเรียน และสุดท้ายครอบครัวใดที่หัวหน้าครอบครัวมีการศึกษาเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษว่า เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคม จะทำให้บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งบุตรหลาน จะได้รับการสนับสนุนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ เช่น ซื้อตำราภาษาอังกฤษมาให้อ่าน ตอบคำถามวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนถามหรือไม่เข้าใจ สนับสนุนให้นักเรียนฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนเรียนพิเศษด้านภาษาหรือไปเรียนภาคฤดูร้อนที่เป็นประเทศเจ้าของภาษา นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนเต็มที่ ในลักษณะนี้ (ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา. 2555 : 493-505)

สรุปว่า ผู้เรียนที่มีความพร้อมด้านครอบครัวหรือคนทางบ้าน ได้รับความอบอุ่นและฐานะทางการเงิน จะได้รับโอกาสการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าผู้อื่น โดยมีโอกาสเรียนพิเศษ เรียนในสถาบันที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ และมีโอกาสเรียนต่อในต่างประเทศ รวมไปถึงวิทยุทัศน์และเจตคติที่ดีของผู้ปกครองที่มีต่อภาษา โดยมองเห็นความสำคัญจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญด้านการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความจำเป็นภาษาหนึ่งที่ต้องใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ การทำธุรกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ การติดตามข่าวสารทางสถานวิทยุ สถานีโทรทัศน์ และในการติดตามข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ จะเห็นได้ว่าข้อมูลส่วนมากไม่ใช่เพียงแต่ภาษาไทยและยังต้องศึกษาข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ หากต้องการพัฒนาประเทศให้พัฒนามากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ประเทศชาติต้องมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ ให้ความสำคัญเท่าเทียมกัน วางระบบการศึกษาอย่างเหมาะสม โดยแทรกกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน

และการเขียน ล้วนแล้วมีความสำคัญในการใช้เพื่อการสื่อสาร แต่การฟังและการพูดเป็นทักษะที่ต้องใช้มากที่สุด ในยุคปัจจุบันจะอย่างไรที่จะทำให้บัณฑิตสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้หลังจากสำเร็จการศึกษา หรือ สื่อสาร ได้ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ การที่จะพัฒนาทักษะเหล่านี้ให้กับบัณฑิตให้มีความสามารถเท่าเทียมกันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยาก และไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย โดยเฉพาะโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดขึ้น ก็ต้องอาศัยวิธีการในการเสริมสร้าง เช่น การเสริมสร้างแรงจูงใจ การสร้างเจตคติเชิงบวก การสร้างความมั่นใจ การสร้างแบบการเรียนรู้ และการเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะจาก แหล่งข้อมูลต่างๆ เป็นองค์ประกอบที่นำมาส่งเสริมและสนับสนุนให้บัณฑิตเพื่อที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี แต่ก็อาจจะใช้ได้กับทุกคนและไม่ได้กับทุกคน เพราะอาจจะมีปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือเข้ามา ช่วยในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วย ๑) ครู หรือ อาจารย์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทักษะ ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เข้าใจในบริบทของตัวบัณฑิต และปรับเปลี่ยนหรือประยุกต์ไปตามสถานการณ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านภาษา ๒) ตัวบัณฑิตเอง ต้องเป็นผู้ที่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษดีอยู่แล้ว มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีนิสัยเป็นคนชอบเรียน และมีกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นของตนเอง ๓) สภาพ สิ่งแวดล้อม ถือว่าเป็นอีกหนึ่งอย่างที่เป็นองค์ประกอบที่ช่วยในพัฒนาทักษะด้านภาษา คือ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย เช่น ห้องเรียน สภาพอากาศรอบๆ และจำนวนบัณฑิตหรือผู้เรียนไม่มากเกินไป และ ครอบครัวยุคใหม่ คือ สร้างแรงกระตุ้น สร้างแรงจูงใจ ให้กำลังใจ ช่วยสอนภาษา สนับสนุนและส่งเสริมด้านการเรียนภาษาอยู่ ตลอด และให้รางวัลในบางโอกาสเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในครอบครัวและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้อย่างดีในอนาคต

References

- British Council. วิธีที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีสำเนียงคล้ายเจ้าของภาษามากที่สุด. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.britishcouncil.or.th/english/tips/how-to-improve-your-english-pronunciation-to-talk-like-a-native> [28 กันยายน 2561].
- FMCP ENGLISH. การสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 5 วิธี. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.fmcpenGLISH.com/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%98%E0%B8%B5-5-%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87-%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A7/> [29 พฤศจิกายน 2561].
- กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. คณะมนุษยศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ครูอัปเดตดอทคอม. **ภาษาอังกฤษกับสังคมไทยปัจจุบัน**. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <http://www.kruupdate.com/news/newid-4343.html> [28 กันยายน 2561].
- ณภัทร วุฒิวงศา. กลยุทธ์สร้างแรงจูงใจ: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ. **วารสารนักบริหาร มหาวิทยาลัยกรุงเทพ**. ปีที่ 34. ฉบับที่ 1. (มกราคม - มิถุนายน 2557) : 89 - 97.
- เจนจิรา ชัยปาน ทรายขวัญ พรหมแก้ว และ สิทธิ ศรีนาค. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตร สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 4. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต. **คณะศิลปศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย**.
- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. **วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร**. ปีที่ 8. ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2555) : 493 - 505.
- ธีราภรณ์ กิจจาร์กษ. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. **รายงานการวิจัย**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธีราภรณ์ พลายนเล็ก. ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. **วารสารวิจัยและพัฒนา**. ปีที่ 3. (2554) : 52 - 58.
- พรพิมล รียาย และธนากร ขำศร. (2552). “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย”. **รายงานวิจัย**. (กองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่).
- รสรินทร์ ปิ่นแก้ว และ ภาณุวัฒน์ ศรีนุพงศ์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาอุตสาหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. ปีที่ 18. ฉบับที่ 1. (มกราคม - มิถุนายน 2560) : 83 - 93.
- วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. **รายงานการวิจัย**. โครงการวิจัยทุนสนับสนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชมงคลกรุงเทพ.
- วรวรรณ ศรียาภัย กรรณิการ์ รักษา และ คณินิจ ศิลรักษ์. “ความต้องการคุณลักษณะบัณฑิตทางภาษาและการสื่อสารของสถานประกอบการ”. **วารสารช่อพะยอม**. ปีที่ 21 (2553) : 36 - 50.
- วางคณา คำอ้น. (2560). การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. **มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**.

วิไล แผงศรี. แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน : เกาให้ถูกที่คั่น. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.gotoknow.org/posts/457133> [28 กันยายน 2561].

สุนันทา แก้วพันธ์ช่วง. การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร. **รายงานการวิจัย**. โรงเรียนเซไลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 : 2550.

อรญา บำรุงกิจ. (2558). กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. **คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** :มหาวิทยาลัยบูรพา.